

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ ἀνὰ αἰτίῃς ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ μέχρι προσεχούς Σηβρίου 1897· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτούντες ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πανταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ἑλλη-
Ἡ κατοχὴ νικοῦ στρατοῦ καὶ ὁ ἀποκλει-
σμός τῶν παραλίων αὐτῆς ὑπὸ
τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἦτο καθήκον πρὸ πολλοῦ
ἐπιβεβλημένον εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν
Κυβέρνησιν αὐτοῦ. Ἡ ἀναρχία ἦτις ἀπὸ τοῦ
1889 ἐξερράγη ἐν Κρήτῃ καὶ ἐκορυφώθη κατὰ
τὸ παρελθόν θέρος ἐκόπασε πρὸς στιγμὴν διὰ τῶν
μεταρρυθμίσεων αἵτινες τῇ ἐγγυήσει τῶν Δυνά-
μεων παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς Κρήτας, αἵτινες
ἐδέχθησαν αὐτὰς πρὸς μετριασμόν τῆς λύτης ἣν
ἡσθάνθησαν μὴ ἐνωθέντες μετὰ τῆς πανελληνίου
μητρὸς. Ἐνῶ δὲ ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἐτίθετο τέρμα
εἰς τὴν βασιλεύσαν ἀναρχίαν καὶ θὰ ἀπεκα-
θίστατο ἡ τάξις καὶ ἡσυχία διὰ τῆς ἐφαρμογῆς
τῶν μεταρρυθμίσεων, ἡ Τουρκία προσεπάθει παντὶ
σθένει νὰ μετακινήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἄγνω-
στον τί διανοουμένη ἢ τί προσικάζουσα. Ἀπο-
τέλεσμα τῶν ὑπόουλων ἐνεργειῶν αὐτῆς ὑπῆρξαν
αἱ τελευταῖαι σφαγαὶ τῶν Χανίων, ἡ πυρπόλη-
σις τῆς πόλεως ταύτης καὶ ὁ ὀλεθρὸς τόσων χρι-
στιανικῶν οικογενειῶν. Ἀλλὰ τῇ φορᾷ ταύτῃ
τὰ ἀναλώματα τῆς νέας ἀναρχίας, ἣν ὑπεδαύλι-
σεν ἡ τουρκικὴ μωρία, εἶνε εἰς βάρος αὐτῆς ταύ-
της τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἑλλάς μέχρι τοῦ πα-
ρελθόντος θέρους, ὑπέκρουσε εἰς τὰς διαθέσεις τῆς
Εὐρώπης περὶ ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας, κατέ-
πνιξεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τὰ αἰσθήματα ἅτινα
τὴν συνέδεσαν μετὰ τοὺς ἀδελφούς Κρήτας καὶ δὲν
προέβη εἰς τὴν πρᾶγματοποίησιν διακαοῦς πό-
θου. Ἀλλ' ὑπερέβησαν καὶ αἱ δυνάμεις τὰ ὅρια
τῆς αὐστηρότητος πρὸς τοὺς Κρήτας καὶ τὴν
Ἑλλάδα, τῆς ἐπιεικείας δὲ πρὸς τὴν Τουρκικὴν
θηριωδίαν καὶ βρβαρότητα καὶ δὲν ἦτο δυνα-
τὸν νὰ παραστήσωσι καὶ αὖθις τὸ πρόσωπον ὑπὲρ
παρέστησαν προηγουμένως. Οἰκιδήποτε ὅμως καὶ
ἂν ἦτο ἡ πρόθεσις τῶν Δυνάμεων οὐδόλως θὰ
ὑπεχρέου τὴν Ἑλλάδα νὰ συμμορφωθῇ καὶ νῦν
πρὸς αὐτήν. Ἡ Ἑλλάς ἐπραξέ κατὰ τὸ παρελ-
θὸν πᾶν ὅ,τι εὐχρίσται τὰς δυνάμεις, κατέπαυσε
τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Κρητῶν, κατέσπασε τὰς
κραυγὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ χάριν τῆς Εὐρωπαϊ-
κῆς δημοφωνίας. Ὡς ἐκ τούτου τῇ στιγμῇ ταύτῃ
ἐπεβάλλετο αὐτῇ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ὑπερτάτου
καθήκοντος πρὸς τὴν ἀγωνιώσαν καὶ σπαρασσο-
μένην νῆσον καὶ ἐξεπληρώθη σὺν Θεῷ τὸ καθή-
κον τοῦτο σύμφωνα μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ τοὺς
προαιωνίους πόθους, αἵτινες ἐκπληρούμενοι πρὸς
μίαν λωρίδα εὐανθοῦς νήσου στρέφονται πρὸς
ἄλλην πασχούσαν καὶ δεινοπαθεύσαν. Ὁ Ἑλ-
ληνικὸς στρατὸς ἐκήρυξε τὴν κατοχὴν ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὁ Ἑλληνικὸς
στόλος ἀπέκλεισε τοὺς τούρκους ἀπὸ τὰ παρα-
λία καὶ δὲν ἐπέτρεψεν εἰς οὐδὲν τουρκικὸν πλοῖον
νὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν Κρητικὴν γῆν δολοφόνους
καὶ ἐμπρηστάς βασιβουζούκους. Ἡ Ἑλληνικὴ
σημαία κυματίζει ὑπερήφανος ἐν μέσῳ τοῦ ἐνθου-

σιασμοῦ τῶν προσερχομένων Κρητῶν καὶ ἡ νῆ-
σος κυβερνᾶται κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους.
Οὐδ' ἔχει σημασίαν ἡ κατοχὴ τῶν Χανίων καὶ
ἄλλων παραλίων πόλεων ὑπὸ τῶν Διεθνῶν στό-
λων. Ἡ τοιαύτη κατοχὴ ἐπεβάλλετο ὑπὸ τοῦ
ἐνδιαφέροντος τῶν Δυνάμεων ὅπως ἡ νῆσος πε-
ριέλθῃ ὡς εἶόν τε ἀναίμακτος εἰς τὴν Ἑλληνι-
κὴν κυριαρχίαν. Ἡμεῖς ἐνισχύοντες σήμερον τοὺς
πόθους ἡμῶν ἐκ τῆς εὐτυχούς ταύτης πραγμα-
τοποιήσεως τῆς Κρήτης καὶ ἀντιζῶντες πρὸς τὴν
φιλτάτην Ἡπειρον καὶ Μακεδονίαν ἀναφωνοῦ-
μεν :

Ζήτω ὁ Ἑλληνισμός ! Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γε-
ώργιος !

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

2 Φεβρουαρίου 1897.

Ἡ εἰδησις τοῦ ἀποπλοῦ τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου. —
Ἡ χαρὰ τῶν κατοίκων. — Οἱ Τούρκοι φοβοῦνται
τὴν ἀρτίαν. — Αἱ καταπιέσεις. — Τὰ κομητάτα. —
Συλλαμβάνουν ἀδίκως φιλησυχούς πολίτας. — Ἡ
Βούρμπιανη καὶ τὸ Λεσκάτσι. — Ἡ κατὰστασις
ἐλευσινή.

Δόξα τῷ Θεῷ ὅτι ἐκινήθη ἐπὶ τέλους τὸ ἐπί-
σημον ἑλληνικὸν Βασιλεῖον, ὅπως προστατεύσῃ
τοὺς σφαζομένους αὐτοῦ ἀδελφούς καὶ προσπα-
θήσῃ νὰ ἐνώσῃ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλά-
δα. Τὰ Κρητικὰ καὶ Μακεδονικὰ πράγματα ἐ-
κράτησα ἡμεῖς μετῴρους καὶ ἐν ἀγωνιώδει κα-
ταστάσει χωρὶς ἐξ αὐτῶν νὰ προκύψῃ ἀγαθόν τι.
Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ παρέλθῃ καὶ ἡ παρούσα
περίστασις ἄγονος καὶ ἀνωφελῆς. Ἡ Κρήτη
πολλάκις παρουσίασεν εὐνοϊκὰς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως
περιστάσεις καὶ δὲν ὑπῆρξε δυνατόν νὰ ἐπιτευ-
χθῇ ὁ προαιώνιος αὐτῆς πόθος. Θὰ παρέλθῃ ἄ-
ρᾳ γε καὶ ἡ σημερινὴ περίστασις; Ἐὰν καὶ
τοῦτο συμβῇ δὲν θὰ παραπονώμεθα ἡμεῖς οἱ Ἡ-
πειρῶται, οἵτινες δὲν ἐπράξαμεν τίποτε κατὰ
τοὺς τελευταίους χρόνους, οὐχὶ διότι δὲν ἐπιθυ-
μοῦμεν νὰ σφίξωμεν τὴν χεῖρα τῆς κοινῆς μη-
τρὸς καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τῶν δώρων τῆς ἐλευ-
θερίας, ἀλλὰ διότι ὁ ἀγὼν ἐν Ἡπείρῳ εἶνε δια-
φορετικώτερος καὶ καταστρεπτικώτερος. Ὅταν
ἀποφασισθῇ νὰ ριφθῇ ἐν Ἡπείρῳ ὁ κύβος καὶ νὰ
συναφθῇ ἀγὼν πρέπει νὰ αποφασισθῇ ἐσκεμμέ-
νως καὶ οὐχὶ ὡς ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τὸ θέρος.
Τοιοῦτος ἀγὼν δὲν θὰ φέρῃ οὐδὲν ἀποτέλεσμα,
θὰ προξενήσῃ μάλιστα ἀνεπανορθώτους συμ-
φοράς.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου ὑπὸ
τὸν πρίγκηπα Γεώργιον γνωσθεῖσα ἐνταῦθα προῦ-
ξήνησεν ἀγαλλίασιν εἰς ἅπαντας τὸν χριστιανι-
κὸν πληθυσμὸν τὸν διεσπαρμένον εἰς τὴν Ἡπει-
ρον ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι Βερατίου καὶ Κορυ-
τσᾶς. Τοιαῦτα ἀγγέγματα ἐνθαρρύνουν ἡμεῖς
ἐνταῦθα καὶ μᾶς ἐγκαρδιώνουν, ὥστε νὰ ὑποφέ-
ρωμεν καρτερικῶς τὰ βάσανα καὶ τὰς καταπιέ-
σεις τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν, αἵτινες καθ' ἐκά-
στην γίνονται τυραννικώτεραι καὶ βανδαλικώ-
τεραι. Οἱ ὀθωμανοὶ ὅμως ἐν γένει κατετρώμαζαν
εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ στόλου
καὶ μετ' ἀγωνίας ἀναμένουν νὰ ἴδουν τὸ ἀπο-
τέλεσμα. Σήμερον συνωμίλουν μετ' ὀθωμανοῦ,
ὅστις μοῦ εἶπε — ἀπὼ ὅρὲ δὲν χορατεύουν πιά
τὰ βασιλικά πατόρια· παῖσαν γὰρ τὴν Κρήτην.
Κακὰ τάχει ὁ Σουλτάνος· πῶ κ' ἡμεῖς καλὰ δὲ
στεκόμαστε ἐδῶ· ποῖος ξέρει τί θὰ βγάλῃ τὸ
ἄνοιξι». — Τὰ ὀλίγα ταῦτα εἶνε χαρακτηριστι-
κὰ τοῦ τρόμου ὑπὸ τοῦ ὁποίου κατελήφθησαν οἱ

ὀθωμανοὶ, φανταζόμενοι ὅτι ἡ ἀνοιξὶς θὰ τοὺς
κατατρομάξῃ. Ὅ,τι ὅμως καὶ ἂν συμβῇ ἡ Ἡ-
πειρος θὰ ἐξακολουθῇ νὰ δουλεύῃ ἐπὶ πολλὰ
ἔτη. Εἴθε μόνον νὰ ἀκούσωμεν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς
στόλος κατέλαβε τὴν Κρήτην καὶ θέλομεν ἀνα-
θαρρήσει· θὰ λάβωμεν δυνάμεις ὅπως ἀντεπεξέλ-
θωμεν κατὰ τῶν διοικητικῶν καταπιέσεων, αἵ-
τινες ὁσμέραι πολλαπλασιάζονται καὶ αὐ-
ξάνουν.

Μέχρι τοῦδε ὑπῆρχον μόνον αἱ καταδιώξεις
τῆς φορολογίας καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν, ἐνίοτε
δὲ μόνον αἱ διὰ τὸν σχηματισμὸν κομητάτων
καταδιώξεις. Ἀλλὰ ἀπὸ τινων μηνῶν καὶ αὐ-
ταὶ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡ-
πείρου» ἀνέγραψε πρὸ τινος τοιαύτας γενομένας
εἰς χωρία Κουρέντων καὶ Τσαρκοβίτσας. Πρὸ
ἡμερῶν δὲ ἀτυχῆς τις κάτοικος ἐκ τοῦ χωρίου
Κουκουλὶ τοῦ Ζαγορίου ἐν Βλαχίᾳ ἐμπορευόμε-
νος καὶ ὀνομαζόμενος Τσεκούρας διεβλήθη εἰς
τὰς ἀρχὰς ὡς ἔχων ἐπιλήψιμα βιβλία, ὡς μέ-
λος κομητάτου, τῆς Ἑθνικῆς Ἐποικίας, καὶ
δὲν ἤξεύρω καὶ ἐγὼ πόσων ἄλλων κομητάτων
καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀχθῇ δέσμιος εἰς τὰς φυλακάς
ὅθεν θὰ ἐξήρχετο νεκρὸς ἢ εἰάν εἶχεν ἄφθονα
χρήματα ὁπόταν τὰ χρήματα θὰ περιήρχοντο
ἅπαντα εἰς χεῖρας τῶν ἀγαθῶν. Εὐτυχῶς δια-
λαθὼν τὴν προσοχὴν τοῦ φρουροῦντος αὐτὸν
τζαντάρη ἐδραπέτευσεν καὶ κατέφυγεν εἰς Ἄρτα.

Εἰς τὸ χωρίον Βούρμπιανη τῆς ἐπαρχίας Κο-
νίτισης μετέβη ὡσαύτως στρατὸς καὶ συνέλα-
θεν ὡς ὑπόπτους καὶ ἐπαναστάτας τοὺς Νι-
κόλαον Κουτούλαν καὶ Ρεμπέλην οὓς ὅμως
ἠναγκάσθη νὰ ἀπολύσῃ, διότι οἱ κάτοικοι ἐξη-
γέρθησαν κατὰ τῆς ἀδίκου συλλήψεως ἀθώων
καὶ φιλησυχῶν πολιτῶν. Ἐκ Βουρμπιανῆς
μετέβη εἰς τὸ χωρίον Λεσκάτσι ὅπου συνέλα-
βε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἔρριψεν εἰς τὰς φυ-
λακάς 15 ἐκ τῶν καλλιτέρων κατοίκων τοῦ
χωρίου.

Κατόπιν τῶν ὀλίγων τούτων τὰ ὁποῖα σὰς
ἀναφέρω ἅς εἴπωμεν καλὴ ἀρχή, διότι οἱ Τούρ-
κοι ὅταν ἀρχήσουν μία δουλειὰ στραβὴν θὰ ἐξα-
κολουθήσουν νὰ ἐργάζωνται. Ἀπὸ δὲ ἤρχισαν
νὰ συλλαμβάνουν καὶ ἐπαναστάτας ἀθώους πο-
λίτας θὰ συλλάβουν πολλοὺς ἄχρις ὅτου ἐρη-
μώσουν τὴν Ἡπειρον καὶ ἐξαναγκάσουν τοὺς
ἄλλους νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔδαφος.

Διὰ τοῦτο οἱ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένοι Ἡ-
πειρῶται δέον νὰ ἀνταλλάξῃτε γνώμην καὶ νὰ
σχεφθῇτε περὶ τῆς τύχης τῆς Ἡπείρου. Ἡ κα-
τάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα σήμερον
εἶνε ὁσινὴ πλέον ἢ ἄλλοτε καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ-
μεν ἐπὶ πολὺ νὰ ἀντιταχθῶμεν εἰς αὐτήν.

Υ. Γ. Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε
νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα τοὺς ρεδιφῆδες τοὺς
ὁποίους πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀπέλυσεν ἐκ τῶν τά-
ξεων τοῦ στρατοῦ. Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι δὲν θὰ
δυνήθῃ ἡ κυβέρνησις νὰ τοὺς ἐξαναγκάσῃ νὰ
προσέλθουν διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἔχοντες ὑπ' ὅσιν
ὅσα ὑπέστησαν ἄχρι τοῦδε θὰ ἀρνήσωνται νὰ ὑπα-
κούσῃν.

ἈΡΤΑ, 5 Φεβρουαρίου. Ἡ ἡμετέρα γραμμὴ
ἐνισχύεται μετὰ πυρετώδους ταχύτητος. Ἡρχί-
σαν φθάνοντα τὰ σώματα. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ
ἑλληνικοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκείθεν τῆς γραμμῆς
μέγας. Αἱ Τουρκικαὶ δυνάμεις τῆς Ἡπείρου ἀ-
νέρχονται εἰς ὀκτώκα τάγματα ἥτοι τέσσαρας
καὶ ἡμίσειαν χιλιάδας. Ἡ Τουρκία ἐκάλεισεν

άπασας τούς σειράς της ἐφ' ἑαυτῆς τῆς Ἀλθα-
νίας. Λέγεται ὅτι εἰ Ἀλθανοὶ ἀπῆντησαν ὅτι
προτιμῶσι νὰ παραμένωσι πρὸς προύρησιν τῶν
ἐστιῶν τῶν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Δι καταστάσεως τῶν ὁδομαγῶν.—Οἱ φῶροι τῆς ἐπαρ-
χίας Παραμυθίας. Λούρον καὶ Πρεβέζε.—Προσπά-
θαιαι ἐξισομερῶν.—Ὁ στρατός.—Ὁ ἔλληρ πρὸς
ἐξουσίας.—Κοινοτικά.

Δυστυχῶς ἐνταῦθα οὐδὲν εὐχάριστον ἔχω νὰ
σὰς μεταδῶσω, ἀπορίας δ' ἄξιον εἶναι πῶς αἱ
χριστιανικαὶ δυνάμεις ἀνέγονται χάριν ποταπῶν
συμπεριφορῶν, νὰ πάσχωσι καὶ ὑποπέρωσι τό-
σοι χριστιανικοὶ λαοί. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας
καθὼς καὶ εἰς ἐκείνην Ν. Λούρου (Παλιππιδόος)
ἀφ' οὗ κυβερνήσεις κατεγύμνωσε τοὺς χωρικοὺς
ἀπάσασα κτήνη πρὸβότα καὶ ὅτι, ἄλλο εἶχον,
ἢ ὅτι εἰσπράκτορες τῆς εἰσέρχονται εἰς τὰς κα-
λύδας αὐτῶν καὶ τοὺς ἀφαιροῦσι καὶ τὸ εὐτε-
λες μαγειρικὸν ἀγγεῖον καὶ τὴν πενιχρότεραν
τεύραν μὲ τὴν ὅποιαν ἐσκεπάζοντο διὰ νὰ φυ-
λαχθῶσιν ἀπὸ τὸ ψῦχος τοῦ χειμῶνος. Τὸν φό-
ρον τῆς δεκάτης ἀνέβιβαντες εἰς 12 ἐπὶ τοὺς ἑκα-
τόν τῶν τῶν πρὸβότων ἀπὸ γρόσια 3 1/2 δι'
ἑκάστον εἰς γρ. 4 1/2. Εἰς Μαργαρίτιον, Πα-
ραμυθίαν καὶ Φιλιάδας ἀφ' οὗ ἀφαιμαζάν τοὺς
χριστιανικοὺς ἐπέπεσαν κατὰ τὸν ἀγῶνα, εἴτι-
νες ἐκ καθυστερήσεων ὀφείλουσιν πρὸς τὴν κυ-
βέρνησιν 90 χιλιάδας λίρας· μὲν ὅλας δὲ τὰς
πίσεις τῆς συνέλεξε μὴ τις πέντε χιλιάδας,
ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀγῶνες καὶ βήδες ἐπὶ τῆς ἐκείνης
ἀπὸ Ἰωάννηνα ἐστάλην ὁ Ἀλμπέρτος μὲ στρα-
τὸν διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν τάξιν καὶ ἐξακολου-
θήσῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν καθυστερουμένων.

Εἰς τὸ χωρίον τοῦ Φαναρίου Κωρώνη ὁ ἰδιο-
κτήτης αὐτοῦ Βασίλ Νέλης, βίος, ἔφερον εἰς τὴν
εἰσπράξιν, τὴν οὐκ ἔχον, θυγατέρα καὶ υἱὸν
τοῦ ἐν τῇ εἰρκτῇ διατελοῦντος διὰ φόνον ὀθα-
μανοῦ Κωνσταντίνου Γούση, ὑπερχώσεως αὐ-
τοῦς μὲ ἀπειλὰς νὰ δεχθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν.
Οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ τοῦ χωρίου γνωρίζοντες
τὸν αἰμοχαρὲς χαρακτῆρα τοῦ Ἀγῶ οὐδὲν ἐτόλ-
μων νὰ πράξωσιν, ὁ δὲ πατήρ τῆς οἰκογενείας
αὐτῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ μαθὼν τοῦτο ἐμείνετο, καὶ
μὴ μόνον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐγνώριζεν τοῦτο, ὅχι
μόνον ἀδιαφοροῦσαν, ἀλλὰ καὶ ἔχαιρεν. Ἐν μόν-
ον εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ὁ Ἅγιος Παρα-
μυθίας ἐνθ' συμβαίνει ταῦτα εἰς τὴν ἐπαρχίαν
τοῦ μένει ἀνάληγτος, διότι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω
καὶ ἄλλα συνέβησαν ἐκεῖ.

Ὁ Μουδρὸς Φαναρίου Χαμὴτ Ἐβ' ὀνόμας ἐ-
πὶ τῆς τῆς ὀφθαλμοῦ καὶ πτωχῶν χριστιανῶ-
καὶ διὰ νὰ τὰς τοῦρκους, καὶ τοῦτο τὸ ὁ-
ποῖον λέγεται δι' αὐτοὺς προσπαθοῦσι παντα-
χοῦ οἱ ὀθωμανοί· ὡς καὶ ἐνταῦθα εἰς τῶν λεγο-
μένων ἐνέγων τῶν τοῦρκων εἶχον εἰς τὴν ὑπερσίαν
τοῦ ἀπὸ μικρὰν ὀφθαλμὴν χριστιανῆν, καὶ ἀκο-
λοῦθως ἤθελε νὰ τὴν κάμῃ ν' ἀλλάξῃ τὴν πί-
σιν τῆς διὰ νὰ τὴν ὑπακούσῃ μὲ ὀθωμανόν.
Οἱ γείτονες δὲ χριστιανοὶ μαθόντες τοῦτο τὴν
ἤρπασαν ἀπὸ τὸ βράβριον εἰς ὃ ἐκινδύνευσεν νὰ
πέσῃ καὶ τὴν ἀπεκατέστησαν εἰς χριστιανικὴν
εὐγενὴν οἰκονομίαν. Ὁ δὲ ὀθωμανὸς ἄρχων,
ὀργισθεὶς, οὐδὲ τὰ ρούχα καὶ μισθοὺς αὐτῆς
δεκαπέντε ἐτῶν θέλει νὰ πληρώσῃ.

Τοιαῦτα μετὰ ζήσεως καὶ ζήλου ἔδωσαν εἰς
ἐνέργειαν οἱ ὀθωμανοί, νομίζοντες ἴσως, ὅτι διὰ
τῶν πείσεων καὶ τῆς ἀρπαγῆς πλυσμάτων ἀνι-
κάνον ὅπως τοὺς ἐναντιωθῶσιν, θὰ καταπι-
ξοῦν τὸν χριστιανισμόν, καὶ τὸ εἰς τὴν ψυχὴν
ἐμψυον ἐνὸς ἐκαστοῦ αἰσθημα τῆς ἐλευθερίας.
Ὁ ρηβὴς Ἀγῶς Βασίλ Νέλης κρατεῖ τὴν μη-
τέρα καὶ θυγατέρα κεκλιμένους ἐν αὐτῇ τῇ
ἀρπαγῶσιν αὐτὰς εἰς χριστιανισμὸν, τὸ δωδεκα-
τὲς δὲ παιδίων ἐυρόντες δύο χωρικοὶ τὸ ἤρπασαν
καὶ ἔφερον εἰς τὴν ἐνταῦθα Μητροπόλιν, ὃ δὲ
ἡμέτερος Μητροπολίτης Γαβριὴλ ἀντήμεψεν
αὐτοὺς τὸ δὲ παιδίον ἐκράτησεν εἰς τὴν μητρό-
πολιν, δώσας πρὸς αὐτὸ ἐνδύματα καὶ διατηρῶν
αὐτό.

Πρὸ καθ' ὅπου διαδίδεται ἐνταῦθα, ὅτι ἡ κυβερ-
νήσις θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐπαρχίαν μας δι' ἐν-
ερῶν δύο ταγματῶν στρατοῦ, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε
οὐδὲν εἶδμεν. Ἀπεναντίας πρὸς μὴνός ἀπέλυσεν

ἀπὸ τὸ βιλαγιὸν μας περὶ τοὺς 300 στρατιώ-
τας συμπεριλαμβανόντας τὸν χρόνον τῆς θητείας τῶν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδόμη δὲ ἡ κυβέρνησις εἰ-
σοποίησε τὸν πρὸξενόν μας κυρ. Σουλῆν, ὅτι
θέλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐρευνᾶν εἰς τινὰ οἰκίαν Ἑλ-
ληνικὴν, ἀλλ' ὁ πρὸξενος, ἀπῆντησεν, ἐπὶ τό-
τε μόνον θὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο, ἀφ' οὗ πρῶτον τοῦ
ὑποδείξῃ τὴν οἰκίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς γενη-
σομένης ἐρεύνης, ἄλλως δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ
τὸ τοιοῦτον. Τὴν ἀπάντησιν τοῦ πρὸξένου ἔφε-
ρον εἰς τὸν Μουτσαφίην καὶ οὗτος ἀπακρίτω-
θη πᾶσα περὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζή-
τησις.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 354 καὶ 22 Ἰανουαρίου
φύλλῳ τῆς «Ἐστίας» ἀνεγνώμενον διατρίβῃ ἐν-
τεῦθεν ἐν ἡ' ὁ γράφας ἔλκει ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ
κοινωνικά μας εὐρίσκονται εἰς ἀξιοθρήνητον κα-
τάστασιν, διότι κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ βασιλεῦ-
σιν εἰς τινὰς μικροφιλοτιμίαι καὶ ἰδιωτελεῖς
σκοποὶ, καὶ ὅτι αὐτοὶ δι' οἰκονομίας εἰς τὴν
σχολὴν τῶν θηλέων ἐπαύσαν τοὺς διδασκαλοὺς
ἄδελφους Νικολαΐδου. Ἐρχομεν τὴν τιμὴν νὰ
εἰπώμεν, εἰς τὸν γράψαντα, ὅτι οἱ πρῶτον δημο-
γέροντες ἦγοντο καὶ ἐρέοντο ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἀρ-
χιερέα καὶ ἐν τῷ δημογεροντικῷ καὶ τοὺς ἰδι-
ους τοῦ ἑκάστοις σκοποὺς· ἐνθ' οἱ νῦν δημογέρον-
τες ἐργάζονται ἀμερόληπτος πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς κοινότητος. Οἱ δὲ διδασκαλοὶ τοῦ Παρνενα-
γώγειου καὶ νηπιαγώγειου ἐπαύθησαν διότι τοῦτο
πλάκας ζητηθὲν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν κορασίων,
δὲν ἔγινε ἐπειδὴ ἡννοῦντο ἀπὸ τὸν τῶς Μη-
τροπολίτην Κωνσταντίνον καὶ διότι τὸ ἥθελον
ὁ πρῶτον ἐπίτροπος τῆς σχολῆς. Φυσικῶς τῷ λό-
γῳ ὅθεν ἄμα ἦλθεν ἄλλος Ἀρχιερεὺς καὶ δημο-
γεροντία εἰλικρινὴς ὄφειλον νὰ εἰσακούσωσι τὴν
δικαίαν ἀπαίτησιν τῶν γονέων τῶν κορασίων,
καὶ ταῦτα ἐν μὴ ἐκταπθῶμεν περισσέτερον.

ΚΑΤΟΧΗ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ στρατοῦ. — Ὁ ἐνθουσιασμός εἰς
τοὺς στρατιώτας. — Ὁ λόγος τοῦ Διαδόχου. —
Ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. —
Ἡ ἀποβίβασις ἐπὶ τῆς Κρήτης. — Ἡ προκήρυξις τοῦ
Βάσου. — Ἡ προσέλευσις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν
Κρητῶν. — Κυριεὺς Πόρρον Ἀγιάς. — Διχρά-
λοι 300 τοῦρκοι. — Οἱ ναύαρχοι τῶν ἑξῶν
στόλου. — Τὸ τελεσθέν ἐν Κρήτῃ.

Σπανίως παρουσιάζονται ἡμέραι εὐτυχεῖς διὰ
τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὡς ἐκείνη τοῦ παρελθόν-
τος Σαββάτου. Ἀφ' οὗ εἶχον ἤδη προπέμψῃ τὸν
πρίγκηπα Γεώργιον ἐπιβαίνοντα τῆς τορπιλικῆς μοίρας καὶ ὅστις, ἀνελθὼν ἐπὶ
τοῦ πλοίου, συνιδεῖσθαι μετὰ τοῦ συνταγμα-
τάρχου κ. Βάσου. Ἡ ἀποβίβασις ἐβράδυνεν
ἐπὶ 17 περίπου ὥρας ἔλλειψε πολλὸν λῆμδον.
Εἰς τὴν ἀκτὴν ἀνέμενε μέγα πλῆθος Κρητῶν
καὶ νὰ ἀναστῇ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους
τὴν κυανόλευκον Συγκλητικὴν ὑπῆρξεν ἡ στιγμή
τῆς παρὰ τοὺς στρατιώτας συναθροίσεως λαοῦ
πάσης τάξεως καὶ τοῦ στρατοῦ ὅτε ὁ Διάδοχος
προσέφωψε τοὺς ἄνδρας καὶ συνέστησεν εἰς
αὐτοὺς ὅπως ἀπερχόμενοι εἰς τὴν ἡρώικὴν με-
γαλόνησον φέρωσι διήματα εὐνομούμενης καὶ
ἡρώικης πολιτείας, δι' ὧν καὶ μόνον θὰ δυνη-
θῶσι νὰ καταλύσωσι τὴν ὑφιστάμενην ἐν τῇ
νῆσῳ τυραννίαν. Ὁ στρατὸς ἄπας ἐψάλε τὸν
ἐθνικὸν ὕμνον, ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισεν, ὁ λαὸς
ἠλλοθάλην ἀπὸ ζητωκραυγῆς καὶ οἱ βασιλεῖς
ἐχειροκρότησαν τοὺς ἄνδρας εὐτιμῶς ἐπορεύοντο
πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ὑψίστου πατριωτικοῦ καθή-
κοντος. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἰερωτέρη ταύτης στιγμῇ,
ὅτε μετὰ τὸν συγκλητικὸν. Σχεδὸν πρῶτον φορὰν
ἀπέρχεται στρατὸς μὲ βασιλικὴν ἐντολήν «νὰ
καταλάβῃ τὴν νῆσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Γεωργίου, νὰ ἀποδώσῃ τοὺς τοῦρκους ἐκ τῶν
προουρίων καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν αὐτοῦ νὰ στη-
ρίξῃ εἰς τοὺς κειμένους ἑλληνικοὺς νόμους»,
τούτῃστι νὰ πρᾶξῃ τὸ ὑψίστον αὐτοῦ καθήκον
πρὸς καταλήψιν τῆς νήσου, νὰ πλεμῇσῃ, νὰ
μεταχειρισθῇ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑπεροχὴν
καὶ νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς μηρυκτικῆς νήσου τοὺς
βελήδοντας τὰ ἱερὰ αὐτῆς, τοὺς μηδὲν σεβο-
μένους καὶ τὰ πάντα καταστρέφοντας.

Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τούτου διορίσθη ὁ
ὕψιστος τοῦ Βασιλέως κ. Τ. Βάσος καὶ
καὶ ὑπαρχηγὸς ὁ συνταγματάρχης κ. Δ. Σταί-
κος. Ἡ πρὸς τὸν κ. Βάσον διαταγὴ τοῦ ἐπὶ
τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἀρθ. 6671

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
Πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ σώματος
τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης Συνταγματ. τοῦ Παϊκοῦ
Βάσον Τυρολόγοντα.

Τὰ ἐν Κρήτῃ διαπραχθέντα μέχρι τοῦδε ἐπὶ
νεγκον εἰς τὴν δυστυχὴ νῆσον ἀληθῆ ἀναρχίαν,
καθ' ἣν αἱ οἰκαγέμειαι τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ
περιοδία αὐτῶν ἔμειναν ἐκτεθειμένα εἰς τὴν
διάθεσιν τοῦ ἀχλαυνήτου φανατισμοῦ καὶ εἰς
τὴν διαπραχτὴν τοῦ ὄχλου.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἤδυνάτο ἐπὶ
πλὴν ν' ἀνεγθῇ τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν,
εἰς ἣν περιήχθησαν αἱ ἐπὶ τῆς νήσου ὑπόφυλοι
πληθυσμοί, μεθ' ὧν συνδέεται διὰ τῆς θρησκείας
καὶ διὰ δεσμῶν ἱερῶν.

Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσε ν' ἀποστείλῃ στρα-
τόν, ὅπως καταλάβῃ τὴν νῆσον, ἀποκατα-
στήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν αὐτῇ τοῦ
στρατοῦ δὲ τούτου τὴν διοίκησιν ἐνέπιστευσεν
εἰς ἑμᾶς.

Ἀποβιβαζόμενος μετὰ τοῦ ὑπ' ἡμᾶς στρα-
τοῦ εἰς Κρήτην καὶ ἐν καταλήλῳ μέρει θέ-
λετε ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
Γεωργίου τοῦ Ἀ' καταλάβῃ τὴν νῆσον ταύτην,
ἀποδιώκων τοὺς Τούρκους ἐκ τῶν προουρίων καὶ
κατέχων αὐτὰ· πᾶσαν ἐνέργειαν ὑμῶν θέλετε
στηρίξῃ εἰς τοὺς κειμένους ἑλληνικοὺς νόμους ἐν
ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ ὑπ' εὐθύνην τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀμα τῇ ἀποβίβασις ὑμῶν θέλετε ἐκδώσῃ
τὴν σχετικὴν προκήρυξιν περὶ τῆς κατοχῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1897.

Ὁ Ἰ. Γουρὸς
Ν. ΣΜΟΛΕΝΙΤΖ

Ἐκ Πειραιῶς ὁ στρατὸς ἐπιβιβάσθη τριῶν
ἀτμοπλοίων καὶ κατευθύνθη εἰς Μῆλον. Τὰ
τὰ ἀτμοπλοία «Θησεῖς», «Πέλοψ» καὶ «Θε-
τικὴ» ἰκέπλευσαν εἰς Μῆλον τὴν 1 1/2 μ. μ.
τῆς Κυριακῆς, κατέπλευσαν δὲ εἰς τὴν θέσιν
Κολυμπαρίου τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτός, ἔπειτα
ἐπείσθησαν νὰ πλοῦν ὅστις ἦτο λαμ-
πρὸς καὶ ὑπὸ ἔσπετον τοῦ καίρου.

Παρὰ τὴν Ἀντιμῆλον ὁ στρατὸς συνήντησε
τὴν Α. Γ. τὸν πρίγκηπα Γεώργιον ἐπιβαίνοντα
τῆς τορπιλικῆς μοίρας καὶ ὅστις, ἀνελθὼν ἐπὶ
τοῦ πλοίου, συνιδεῖσθαι μετὰ τοῦ συνταγμα-
τάρχου κ. Βάσου. Ἡ ἀποβίβασις ἐβράδυνεν
ἐπὶ 17 περίπου ὥρας ἔλλειψε πολλὸν λῆμδον.
Εἰς τὴν ἀκτὴν ἀνέμενε μέγα πλῆθος Κρητῶν
καὶ νὰ ἀναστῇ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους
τὴν κυανόλευκον Συγκλητικὴν ὑπῆρξεν ἡ στιγμή
τῆς παρὰ τοὺς στρατιώτας συναθροίσεως λαοῦ
πάσης τάξεως καὶ τοῦ στρατοῦ ὅτε ὁ Διάδοχος
προσέφωψε τοὺς ἄνδρας καὶ συνέστησεν εἰς
αὐτοὺς ὅπως ἀπερχόμενοι εἰς τὴν ἡρώικὴν με-
γαλόνησον φέρωσι διήματα εὐνομούμενης καὶ
ἡρώικης πολιτείας, δι' ὧν καὶ μόνον θὰ δυνη-
θῶσι νὰ καταλύσωσι τὴν ὑφιστάμενην ἐν τῇ
νῆσῳ τυραννίαν. Ὁ στρατὸς ἄπας ἐψάλε τὸν
ἐθνικὸν ὕμνον, ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισεν, ὁ λαὸς
ἠλλοθάλην ἀπὸ ζητωκραυγῆς καὶ οἱ βασιλεῖς
ἐχειροκρότησαν τοὺς ἄνδρας εὐτιμῶς ἐπορεύοντο
πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ὑψίστου πατριωτικοῦ καθή-
κοντος. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἰερωτέρη ταύτης στιγμῇ,
ὅτε μετὰ τὸν συγκλητικὸν. Σχεδὸν πρῶτον φορὰν
ἀπέρχεται στρατὸς μὲ βασιλικὴν ἐντολήν «νὰ
καταλάβῃ τὴν νῆσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Γεωργίου, νὰ ἀποδώσῃ τοὺς τοῦρκους ἐκ τῶν
προουρίων καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν αὐτοῦ νὰ στη-
ρίξῃ εἰς τοὺς κειμένους ἑλληνικοὺς νόμους»,
τούτῃστι νὰ πρᾶξῃ τὸ ὑψίστον αὐτοῦ καθήκον
πρὸς καταλήψιν τῆς νήσου, νὰ πλεμῇσῃ, νὰ
μεταχειρισθῇ τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ ὑπεροχὴν
καὶ νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς μηρυκτικῆς νήσου τοὺς
βελήδοντας τὰ ἱερὰ αὐτῆς, τοὺς μηδὲν σεβο-
μένους καὶ τὰ πάντα καταστρέφοντας.

Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τούτου διορίσθη ὁ
ὕψιστος τοῦ Βασιλέως κ. Τ. Βάσος καὶ
καὶ ὑπαρχηγὸς ὁ συνταγματάρχης κ. Δ. Σταί-
κος. Ἡ πρὸς τὸν κ. Βάσον διαταγὴ τοῦ ἐπὶ
τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἀρθ. 6671

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
Πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ σώματος
τῆς κατοχῆς τῆς Κρήτης Συνταγματ. τοῦ Παϊκοῦ
Βάσον Τυρολόγοντα.

τὴν ζῶν, τὴν περιουσίαν καὶ θὰ σεβασθῇ τὰς
θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν κατοίκων τῆς,
φύρον πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην καὶ ἰσοπολιτείαν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς
Τ. Βάσος, συνταγματάρχης.
Ἐξεδόθη ἐκ τῆς Μονῆς Γωνιάς τῇ 2 Φε-
βρουαρίου 1897.

ΧΑΝΙΑ, 4 Φεβρουαρίου, 9.45 μ. μ. Χθὲς
μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ
διὰ τὰ Χανιά οἱ ναύαρχοι τῶν ξένων στόλων
συνελθόντες εἰς συμβούλιον ἔγραψαν εἰς τὸν
μοίραρχον κ. Ράινκεν, ὅτι ἀπεφασίσαν νὰ κατα-
λάβουν τὰ Χανιά, νὰ ὑψώσουν τὰς σημαίας
ταῦν ἐπὶ τῶν ἐπαύσεων καὶ νὰ ὑπερασπίσων
τὴν πόλιν, καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως ἐκ μὲ-
ν τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ, εἰ ναύαρχοι προσεέλθουν τὸν Ράινκεν νὰ
ἀνακόψῃ πᾶσαν ἐνέργειαν ἐναντίον τῆς πόλεως
καὶ νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν κ. Βάσον.

Σήμερον ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶχε φθάσει εἰς
Πλατανιά πλησίον τῶν Χανίων, ἐνθ' ἄλλο σῶμα
ἐπαναστατῶν εἰς τὸ Ἀκρωτήρι ἦτο ἑτοιμὸν νὰ
προβῇ εἰς ἀποκλεισμόν.

Ἡ «Γόρξ» ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Κολυμπαρί
καὶ ἐστάλη μ. μ. εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων,
ὅπου πέντε σημαίαι τῶν Δυνάμεων εἶχον ὑψωθῇ.
Ἀμέσως ὁ κυβερνήτης τοῦ ἰταλικοῦ «Στρώ-
πολι» τὴν ἐπλησίασε καὶ ἐπεκρίθη τὸν Ράι-
νκεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκινετοῦσεν ἐκ μέρους τῶν
ναυάρχων ὅτι ἡ διεθνὴς κατοχὴ ἔχει σκοπὸν τὴν
λύσιν τοῦ ζητήματος ἄνευ αἰματοχυσίας, καὶ
ὅτι τὸ μέτρον τῆς προστασίας ἐξετείνεται ἐπίσης
εἰς τὰς πόλεις Ρέθυμον, Ἡράκλειον καὶ Σού-
δαν ὅπου ὑπάρχουν Μουσουλμάνοι.

Οἱ ναύαρχοι ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΟ ΤΕ-
ΤΕΛΕΣΜΕΝΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ἀφ' οὗ ὅλη ἡ νῆ-
σος ἐκτὸς τῶν πόλεων εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ ἐξορκίζουν
τὸν στρατὸν ὡς καὶ τοὺς ἐπαναστάτας ν' ἀπο-
φύγουν ὅσον τὸ δυνατόν ἐν τῇ χύσιν τοῦ αἵματος
εἰς τὰ περίε τῶν πόλεων.

Οὕτως ἡ κατάληψις τῆς νήσου παρὰ τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου θὰ γένην ὑπὸ πᾶ-
σαν προστασίαν τῶν Μουσουλμάνων.

Εἰς τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ Ἀκρωτηρίου θὰ
ἐπιτραπῇ νὰ καταλάβουν τὴν Χαλέπιν.

Ἀπὸ τὸ Λονδίνον συγχρίουν τὸν κ. Γεννά-
δην διὰ τὴν κατάληψιν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς
νήσου.

Ἀννηγέθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὅτι ὁ
ἑλληνικὸς στρατὸς βαδίζων ἀπὸ τῆς θέσεως εἰς
τὴν ἀποβίβασιν πρὸς τὰ Χανιά ἐπολιόρκησε τὸν
Πύργον τῆς Ἀγιάς, τὸν ὅποιον κατέχον τρι-
κόσις Τούρκοι στρατιῶται καὶ διέταξεν αὐτοὺς
νὰ παραδοθῶσιν. Οἱ Τούρκοι μετὰ τινὰς δια-
πραγματεύσεις παραδόθησαν εἰς τὸν ἀρχηγόν τῶν
ἑλληνικῶν στρατῶν, ὅστις ἔθεσε προῦραν εἰς τὸν
Πύργον, προσενηχθεῖς προσηνέστατα πρὸς τοὺς
αἰχμαλώτους. Ὁ κ. Βάσος διήρσε τοὺς ἀτά-
κτους Κρητὰς εἰς ὅποιον κατὰ χιλιάδας ἠκολού-
θουν τὸ στράτευμα εἰς σώματα ἐξ ἑκατὸν ἀν-
δρῶν ἑκάστον καὶ διώριεν ἀρχηγούς αὐτῶν ἵνα
αἱ ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ παρακωλύωνται αἱ
κινήσεις τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ εἰδήσεις τῆς νυ-
κτὸς ἀνῆγγελλον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς προ-
χωρῶν συνήντησε σῶμα στρατοῦ τουρκικοῦ κατὰ
ταῖς Βουκουλαίας καὶ συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ, οἱ
δὲ Τούρκοι μετὰ μάχην ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπι-
σθοχωρήσωσιν ἀτάκτως. Ἀρχηγὸς τῆς ἐπιμε-
λητείας τοῦ ἐν Κρήτῃ στρατοῦ διορίσθη ὁ κ.
Λυμπίτης, ὅστις εὐρίσκεται ἤδη ἐν τῷ στρα-
τοπέδῳ. Χθὲς ἀπεστάλησαν μεγάλα ποσότητες
ἐροδίων εἰς τὸν ἐν Κρήτῃ στρατὸν παρὰ τοῦ
ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διὰ τῶν κινητοποιη-
θέντων ὀπλισμάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐξ αὐτῶν
ἐπέβη καὶ ὁ κ. Κωνσταντίνος Κομμάκης πρὸς
στρατόπεδον τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τοῦ
ὑπουργείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Σῶμα στρα-
τιωτικῶν ταχυδρόμων διοργανώθη ἀπὸ τῆς ἀκτῆς
μέχρι τῆς μοίρας, ὅπου ἐκάστοτε σταματᾷ τὸ
στρατόπεδον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3 Φεβρουαρίου. Ὁ αὐτοκράτωρ Γου-
λιέλμος διὰ μακρὰν διεσκέφθη ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς
Κρήτης μετὰ τοῦ Καγκελαρίου πρίγκηπος Κσινλὲ καὶ
μετὰ τῶν πρεσβυτῶν τῆς Ρωσσίας, τῆς Γαλλίας καὶ
τῆς Ἀυστροουγγαρίας. Ἀμέσως κατόπιν ἐκάλεσε τὸν

βάνει ναυτικούς της νήσου Σπετσών ήτις τόσω ήγωνήθη κατά τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους.

— Ἐν Μιλάνῳ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο προχθές μέγα συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Ὁ λαὸς πολυπληθὴς μετέβη εἰς τὸ ἐλληνικὸν προξενεῖον καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ Κρήτης. Ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτόθι τὴν Ἑλλάδα πρόξενος κ. Ραβὰ, ἐξεληθὼν νῦχαρίστησε τοὺς διαδηλωτὰς καὶ ὑπεσχέθη νὰ διαβιβάσῃ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῶν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν.

— Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Ζακύνθου, διήλθε προχθές ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἐπιβαίνων τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Κρόνος», ὁ τέως διοικήτης τῆς Κρήτης κ. Βέροβιτς, μεταβαίνων εἰς Κέρκυραν, ὅπου, ὡς εἶπε, προτίθεται νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου πολλοὶ ἐπισκεφθήσαν τὴν Α. Ἐξοχότητα καὶ συνωμίλησαν μετ' αὐτοῦ.

— Καὶ τὴν Τρίτην ἡ Βουλὴ συνεδρίασεν ἐπὶ βραχὺ, δὲν παρέστη δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν ὁ κ. πρωθυπουργός. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεκοίναςεν αὐθις τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιδοκιμαστικὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ὡς καὶ τὸ τηλεγράφημα τῶν Γαριβλιδινῶν ἀπομάχων, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν χθές ἡ «Πρωΐα». Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀναγνώσθην προὐκάλεσε τὰς ἐπευφημίας τῶν βουλευτῶν, ἐπεφορτίσθη δ' ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὅπως ἀποστείλῃ εὐχαριστήριον ἀπάντησιν. Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. ΤΟΜΑΝ συνέστησεν ἵνα πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῶν ξένων πλοίων τῶν μετενεγκόντων ἐκ Κρήτης πρόσφυγας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκφρασθῇ διὰ τῆς ἀρμοδίας ὁδοῦ εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ φιλεάνθρωπον αὐτῶν ἀρεσιν.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ὁ ἐκεῖσε ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε πλῆρες φιλελληνικῶν αἰσθημάτων τηλεγράφημα τοῦ συλλόγου «Βύρων», ὅστις ἐκφράζει καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀγγλῶν τὰς θερμὰς αὐτοῦ συμπαθείας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης, συνιστᾷ δὲ ἐνέργειαν καὶ ἀποφασιστικότητα, καὶ εὐχεται ἵνα ἔαν ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς κατορθώσῃ νὰ φέρῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ νήσῳ, αἱ Δυνάμεις ἐπέμβωσιν ὅπως ἀποσυρθῇ ὁ τουρκικὸς στρατός, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐνωθῇ ἡ Κρήτη μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΙΤΣΙΟΥ ΜΠΑΡΔΑ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τριακοντάστιχον ποίημα ἡ μᾶλλον ἐλεγειακὸν τραγούδι ἀναφερόμενον εἰς τὸν θάνατον τοῦ ξακκουμένου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας μακαρίτου Μήτσιου Μπαρδά, ἀποθανόντος τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1895 ἐν Τρίκκαλοις. Τὸ τραγούδι τοῦτο, καὶ ὡς ἀναφερόμενον εἰς τέκνον τῆς Ἡπείρου, οὐτινος τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν εἰς τρεῖς μεγάλας Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, διὰ τὰ ἀναρίθμητά του ποίμνια, καὶ ὡς ὀφειλόμενον εἰς τὴν γυναικίδα τοῦ ἡπειρώτου ποιητοῦ καὶ δημοσιογράφου κ. Χ. Χρηστοδασίλη, τοῦ τοσοῦτον ἐπίζηλον θέσιν κατέχοντος ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θ' ἀναγνώσθῃ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς.

Τῇ ἀληθείᾳ ἦτον ἀνάγκη νὰ ἀνοίξῃ ἡ ἡπειρωτικὴ Μοῦσα τὰ χεῖλη της καὶ νὰ φάλλῃ τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ κτήτορος μυριάδος καὶ πλέον γιδοπροβάτων, τῶν ὁποίων τὰ κυπροκούδουνα ἀντήχουν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν Θεσσαλικῶν πεδιάδων καὶ τῶν Θεσσαλικῶν κορυφῶν καὶ βουνοπλάγιων. Ἀληθῶς ὡς καὶ τὸ ἐν λόγῳ τραγούδι λέγει ὁ Μήσιος Μπαρδάς ἦταν φλάμπουρον τῶν τσελεγκάδων. Ὅλη ἡ Θεσσαλία ἦτον γεμάτη ἀπὸ τ' ὄνομά του. Ἡ χιονάτη του φορεσιὰ ἀντιτίθεται πρὸς τὴν ἡλιοκαῆ του ὄψιν, ἐπιβλίνοντος περύποδα Θεσσαλὸν ἵππον, ἄσπριζε σὰ λευκὸ μετέωρον παντοῦ. Πενήντα κονάκια. ἦτοι πενήντα οἰκογένειαι τὸν εἶχον ἀρχηγόν, τὸν εἶχον πατέρα. Καὶ θανόντα τὸν ἔκλαψαν καὶ τὰ κονάκια του καὶ τὰ γιδοπρόβάτα του, καὶ τὰ ξεκαλοκαιριά του, καὶ τὰ

σκυλιά του, ὡς ἐκφραστικώτατα τὰ λέγει ὁ ποιητής, ὅστις γράφων τοὺς ὀλίγους τούτους στίχους, τοὺς ἔγραψε μὲ πόνο καὶ μὲ καρδιά ὡς συνδεόμενος μετὰ τοῦ μεταστάντος διὰ στενῆς καὶ ἀγνῆς φιλίας.

Ἀλλὰ . . . ὁ ἀποκτῆσας υἱὸν οὐκ ἀπέθανεν! Καὶ ὁ μακαρίτης πολυκλαυστος Μήσιος Μπαρδάς ζῇ καὶ βασιλεύει, διότι ἔχει ἀφήσει τόσα παιδιὰ πίσω του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Λάμης εὐρίσκεται ἐπὶ κεφαλῇ τῶν πολυαριθμῶν μαρδικῶν ποιμνίων, τρίτος δὲ υἱός, ὁ Ἀποστόλης, διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, ὅστις μετ' ὀλίγον δίδει ἐξετάσεις ἀδείας ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐκλαιγε ὁ Πίντος ἔκλαιγε, σὰ μοναχὸν τριγόνι Σᾶν περικούλα θλίβονταν, καὶ σὰν παππὶ μαδῶνταν. Ἐτρέχανε τὰ μάτια του, σὰν κρουσταλλένιες βρύσες, Καὶ θόλοναν, καὶ φούσκοναν τρία καλὰ ποτάμια: Ὁ Ἀσπρος, καὶ ἡ Σαλαμπριά, καὶ τὸ Ἄρτας τὸ ποτάμι, Κι' ὁ Ἑλύμπος ἀπὸ μακρὰ μὲ πόνο τὸν ρωτᾷ: — «Τ' ἔχεις, ἀδέρφι, καὶ βογγᾶς καὶ χύνεις μαῦρα δάκρυα;» — «Μὴ σοὺ βαροῦν τὰ ἔλατα; Μὴ σοὺ βαροῦν τὰ πεῖκα;» — «Μὴ σοὺ βαροῦν καὶ οἰδεῖες, καὶ τὰ πολλὰ κοπάδια;» — «Δὲ μοῦ βαροῦν τὰ ἔλατα, δὲν μοῦ βαροῦν τὰ πεῖκα,» — «Δὲ μοῦ βαροῦν καὶ οἱ ὄξειες, καὶ τὰ πολλὰ κοπάδια,» — «Μὴν κλαίγω, γιατί ἔχασα τὸν πρῶτον τσελεγκά μου,» — «Τὸ δόλιο μου τὸν ψυχρογυῖ, τὸ Μήσιον μου τὸ Μπαρδά,» — «Ποῦ ἦταν πρῶτος τσελεγκας στὴ Θεσσαλία ὅλη,» — «Καὶ σ' ὅλην τὴν Ἀρβανιτιά, καὶ στὴ Μακεδονία,» — «Τσελεγκας, πρωτοτσελεγκας πὸ μάνα, πὸ πατέρα,» — «Καὶ φλάμπουρο περήφανο, τῶν τσελεγκάδων ὅλων,» — «Τὸν ἔφαγαν τὰ Τρίκκαλα! Τὸν ἔφαγε τὸ κάμα!»

«Τὸν κλαῖν τὰ ξεκαλοκαιριά, τὸν κλαῖν τὰ κορυφούνια,» — «Τὸν κλαῖν καὶ τὰ ξεγαμαδιὰ τῆς Θεσσαλίας ὅλης,» — «Τὸν κλαῖν καὶ τὰ κοπάδια του, τὰ γιδοπρόβάτα του,» — «Καὶ δὲ φοροῦν σὰν ἄλλοτε τὰ κυπροκούδουνα τους,» — «Δὲν ἀντήχουν σὰν ἄλλοτε οἱ λιγερὲς φλογέρες,» — «Ὁ Μπούργκας τ' ἄξιο, σκυλὶ ἀδιάκοπα γουρλιέται,» — «Καὶ δὴ γκεσέμια ὡμορφα ὁ Κάλεσιος καὶ ὁ Γκιώσος,» — «Δὲ βόσκουν, δὲν δροσιζονται, καὶ οὐδὲ νεράκι πίνουν,» — «Τὸν κλαῖν καὶ τὰ κονάκια του, τὸν κλαῖν καὶ τὰ [παιδιὰ του]» — «Κι' οἱ βλαχοπούλες θλιβερὰ τοῦ στήνουν μοιρολόγια,» — «Ὅταν κουρνιάζουν τὰ πουλιά, καὶ ἀρχίζει τὸ σκοτάδι,» — «Καὶ τὴν αὐγὴ μὲ τὴ δροσιά, ὅταν χτυπᾷ ὁ ἥλιος.»

Χ. Χρηστοδασίλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΣΙΩΤΗΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐξεμέτρησε τὸν βίον ἐνταῦθα περιφανῆς Ἡπειρώτης καὶ ἐξοχος ἐπιστήμων ὁ Διημήτριος Χασιώτης, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς ἐν τῷ Ἑθν. ἡμῶν Πανεπιστημίῳ καὶ διευθυντὴς τοῦ Παθολογικοῦ Ἀνατομείου. Ὁ αἰδίδμος ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν Βήσῃ τοῦ Ζαγορίου περὶ τὸ 1845. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν ἐν Γερμανίᾳ· ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν ἐνεκρίσθη ἐν Ἰωαννίνοις ἐνθα ἐξήσκει λαμπρῶς καὶ φιλεάνθρωπος τὸ ἔργον αὐτοῦ. Τῷ 1878 ἔλαθεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ ἐκεῖ τελούμενα ἐθνικὰ κινήματα καταδιωχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἔφυγε νύκτωρ ἐκεῖθεν· ἔκτοτε ἐνεκρίσθη ἐνταῦθα, ὅπου διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἰκανότητος, τῆς πολυμαθείας καὶ τῆς ἀκαταπόνητου φιλεργίας ἀνῆλθεν εἰς περιφανῆ θέσιν τιμώμενος καὶ ἐκτιμώμενος παρ' ἀπάσης τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἱατρικοῦ κόσμου καὶ ἐντεῦθεν δὲ παρέχετο πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα Ἡπείρον καὶ πολυχῶς ἐφαίνετο χρήσιμος εἰς τοὺς Ἡπειρώτας, διὸ πάντες ἐθρόνησαν τὸν ἄνδρα μετ' ἀνυποκρίτου πόνου. Καὶ εἰς τὴν ἐλληνικὴν δὲ ἐπιστήμην προσήνεγκε πολυτίμους ὑπηρεσίας· εἰς αὐτὸν ὀφείλεται τὸ Παθολογικὸν Ἀνατομικὸν καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια τῶν μικροβίων ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐξέδωκε τὸ ἐπόμενον ψήφισμα εἰς ἐκδήλωσιν βαθύτης λύπης: Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ νὰ γίνῃ δαπάναις τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Νὰ ἀναπετασθῇ ἐπὶ τοῦ ἀεθώματος τοῦ Πανεπιστημίου ἡ μέλαινα σημαία ἐπὶ δύο ἡμέρας καθ' ὅς θέλει μείνῃ τὸ Πανεπιστήμιον κεκλεισμένον εἰς ἐνδεῖξιν πένθους. Νὰ παρακολουθῇ τὴν κηδεῖαν ὁ Πρύτανης μετὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ τοῦ φερέτρου στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου. Νὰ ἀνέχῃσι τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου οἱ τῶν Σχολῶν κοσμητορες. Νὰ προσκληθῶσι πάντες οἱ κ. κ. καθηγηταί, ὑφηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως ἐν σώματι παρακολουθήσωσι τὴν κηδεῖαν. Νὰ ἀνατεθῇ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Ν. Πεζόπουλον νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπιτάφιον.

Τὴν κηδεῖαν τοῦ αἰδίδμου ἀνδρός γενομένην τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ π. μ. παρακολούθησε κόσμος πολὺς· διεκρίνοντο πλείστα ὕψηλα καὶ ἐξέχοντα τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας πρόσωπα, βουλευταί, πρῶην ὑπουργοί, καθηγηταί, τὸ Συμβούλιον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῆς, διότι ὁ μακαρίτης ἦτο καὶ σύμβουλος τῆς Σχολῆς ταύτης· ἀπεδόθησαν δὲ καὶ αἱ νενομισμέναι τιμαὶ παρὰ τῆς πολιτείας εἰς τὸν νεκρὸν διότι ἔφερε τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος· στέφανοι πολλοὶ κατετέθησαν μετὰ τῶν ὁποίων δι-

κρίνοντο οἱ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Παθολογικοῦ Ἀνατομείου. Ἐπιτάφιον ἐξεφώνησεν ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς αὐτοῦ κ. Πεζόπουλος· ἐκ μέρους δὲ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος Ἡπείρου ὁ φιλόλογος κ. Δημ. Σάρρος αὐτοσχέδιον προσλαλῶν βαθύς αἰσθημάτων καταλήγουσαν ὡς ἐξῆς: Ἡ ἐλευθέρᾳ πατρίδι καὶ ἡ ἐπιστήμῃ σοὶ ἀπηύθυναν ἤδη τὸν προσήκοντα λόγον, ὃ αἰδίδμε νεκρέ, ἡ δὲ ἰδιαιτέρα πατρίς Ἡπείρος, τῆς ὁποίας ἦσο τηλαυγὴς φωστὴρ καὶ κόσμημα μέγα σὲ φωνεῖ δι' ἐμοῦ βαρυαλγὴς τὸ ὑστατον φῶνμα. Ὡ μετὰ πόσης υπερφανείας καὶ ἐγκαυχήσεως πρὸς σὲ ἐνηνέιζε, πόσας ἐλπίδας εἰς σὲ ἐστῆριζε! Πλὴν φεῦ βάσκανος εἰμαρμένη ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δραστικῆς σου ἀμειλίχως ἐστέρησε καὶ ταύτην πολυτίμητον καὶ περιφανῆ προστάτην, ὁ θάνατός σου καταλείπει καὶ εἰς αὐτὴν κενὸν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον, ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ θλίψις τῆς μεγάλης καὶ ἀνεξάλειπτος.

Πορεύθητε, ὡ ἀκάματε τῆς ἐπιστήμης, τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνίας θεράπων, εἰς τὰ οὐράνια δώματα τῆς ἀθανασίας· ἐκεῖ τὸ ἀνήσυχον πνεῦμά σου θὰ εὕρῃ τοὺς μεγάλους ἐρευνητὰς καὶ μυσταγωγούς τῆς ἐπιστήμης καὶ τοὺς μάρτυρας τοῦ καθήκοντος. Αἱ πολυτίμητοι ὑπηρεσίαι σου πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην θὰ μένωσιν ἀληθιμόνητοι, τὸ δὲ ὄνομά σου αἰδίως θὰ εὐφημῆται.

ΕΚ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Τῇ 22 Ἰανουαρίου 1897

Καὶ ἐφέτος ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τοῦ νεομάρτυρος ἐξ Ἰωαννίνων δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, δυστυχῶς ὅμως ἐλάχιστοι ἡπειρώται προσήλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Οὐδέποτε εἶχε παρατηρηθῇ τόση ψυχρότης ὅπως ἐφέτος, καὶ τοῦτο ἐξ ἀκατανοήτου φόβου πρὸς τὸν Ἰωαννίνην καὶ Σ. Τὸ σωστὸν ὅμως εἶνε ὅτι καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα Ἡπειρωτικῆς Ἀδελφότητος δὲν ἐδίδε τὴν ἐμπέπουσαν ζωηρότητα, οὕτε προγράμματα ἐτοιχοκώλλησεν, οὕτε μουσικὴν εἶχεν ὅπως ἄλλοτε ἀλλ' οὕτε καὶ ἐπίσκεψιν εἰς τὸ Κατάστημα, περιωρίσθη δὲ μόνον εἰς τὴν διὰ κήρυκος ἀναγγελίαν τῆς ἐορτῆς, τὴν παραμονὴν αὐτῆς καὶ τοῦτο διότι καὶ αὐτὴ ἡ ἀδελφότης, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν μελῶν αὐτῆς Γεωργίου Πίχτου, Στεργίου Παλαιοῦ καὶ Ζήσης Παπαζήσης, συκοφαντηθέντων εἰς τὰς ἐξ Ἰωαννίνων τουρκικὰς ἀρχάς, εὐρίσκεται σχεδὸν ἐν διαλύσει.

Πρέπει ὅμως οἱ Ἡπειρώται νὰ ἀνασυστήσωσι τὴν ἀδελφότητα ἐπὶ ευρυτέρων βάσεων καὶ ὅχι μόνον πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόρων καὶ ἀσθενῶν, ἐπὶ βάσεων ὅς ἤθελον νὰ προσδώσωσιν αὐτῷ ὁ Σαλῆ βεης καὶ ὁ Σπανός διότι ἡ Ἡπείρος κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ ὑπ' ὅλας τὰς ἐπὶ οὐρανὸν τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως καὶ φαυλότητος.

Ὁ ἐκ Σαμναρῆς διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Δ. Οικονόμου ὑποστάς τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ μετέχουσιν τὸν ἱατρὸν μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα. Διωρισθεὶς δὲ ἀμέσως ἱατρός τοῦ πολεμικοῦ Ἀναρχοῦ Μικαύλη» ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βίταν ὁ κ. Καρατάσης. Εἰς Γρανίτσοπουλὸν δὲ ἀνεχώρησεν οἱ παρὰ τῷ ἄρτοποιίῳ τοῦ κ. Χ. Πετσανᾶ Γεώργ. Ἡλίας καὶ Ἀθ. Πετσανᾶς.

— Ἀφίκετο ἐκ Μόσχης ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Χαρά Παπακώστα.

— Οἱ κ. κ. Παναγ. Λιάλιος μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀθανασίου καὶ Εὐθ. Οἰκονόμου ἐνεκα τῶν σφαγῶν τῶν Χανίων ἀφίκοντο καὶ ἐπιστρέφουσιν ἅμα ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις εἰς Χανιά.

— Ἐκ Χανίων ἀφίχθησαν ὡσαύτως οἱ ἐκ Βησσάνης κ. κ. Ν. Μ. Σακελλάρης καὶ Κ. Μπατσίλας. Ὁ τελευταῖος πρὸς διάσωσιν τῆς ζωῆς τοῦ ἐρίφου ἀπὸ τῆς στέγης τοῦ φούργου του καὶ ἐπαθεν ἐξάρθρωσιν τῶν ποδῶν, νοσηλεύεται δὲ ἐνταῦθα.

— Ἀφίκετο ἐκ Χανίων καὶ ὁ ἐκ Ζαραβίνης Δημ. Φωτιάδης ὁ ὁποῖος διεσώθη φυγὼν ἐκ τῆς σφαγῆς τοῦ πατρὸς καὶ θεοῦ σου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Α. Τασ. Ζακύνθου. Παράκλησις σας ἐξῆλθε· θὰ λάβωτε φύλλα «Διαπλάσεως». — Δ. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ καὶ 30 ἐλήφθησαν· σὺ γράφετε. — Μ. Τσ. Βουκουρεστίου. Φύλλα εἰς τὸν κ. Μ. Γ. ἀπεστάλησαν ὑπὸ 15 Σεπτεμβρίου· λάθος βραδύτης προήλθεν ἐκ παρανοήσεως. — Κ. Κ. Βουζαίου. Φύλλον ἐξακολουθεῖ εἰς Βουζαῖον. — Α. Α. Γαστούνη καὶ Χ. Κ. Αἰτωλικῶν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. — Ζ. Γορ. Καλλιφόρον. Ἡ «Ἐστία» μὲς ἔδωκε συνδρομὴν σας. — Γ. Εὐθ. Ραχίτιον (Βουλγαρίας). Σὺς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν.

Τὸ καφενεῖον τῆς Ἡπείρου τὸ διευθυνομένον ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Εὐθυμίου μετεφέρθη ὀλίγον κατωτέρω τῆς Νέας Ἀγορᾶς ἐπὶ τῆς πλατείας Βαρβακείου.